

המדינה הזאת

לשתילת המטעים. רבים מבין עולי בולגריה מנוסים בגידול הטבק ובעיבודו, ואולי ימצאו משפחות המוכנות להתפרנס מענף זה ולפתחו בשביל הישוב כולו. עליידי כך אפשר לחסוך מדי שנה בשנה דיבויים בשיעור מאות אלפי פי דולרים לטבק מחוץ לארץ. לחק לאים הותיקים ידועים הקשיים שהיו בעבר בגידול מטעים אלו, ובעיקר קשיי העבודה אחרי תלישת העלים, שהוציאו את היד היהודית מלעסוק בזה. אך כלום יש הצדקה לכך? בעזרת פועלים מנוסים אפשר לעשות רבות במקצוע זה, ואולי אף יעלה בידו לטפח זנים חדשים, הקרובים יותר לטבק וירגיניה האהוב ביותר על קהל המעשינים. הגליל יכול ליהפך ל"ארץ הוירגיניה שלנו".

שויתר היה זה ד"ר י. לאם. היחיד בין 24. במזנון התלוצצו, בנו סח הידוע: — זו הפעם הראשונה, אחרי 2000 שנה שאחד בין 24 מותר על רשות הדיבור.

עתונאי ולא צוללת
ועד מראשי הסיעות, שמתפקידו להקצות רכי עים לנואמים על חשבון הזמן הכולל של הסיעה, התעניין אצל העתונאים הקרובים לסיעה, מדוע לא פירסמו אף מלה אחת מנאומו של גואם ממולץ אחד, שמחשיבים אותו מאד בתוך הסיעה ומעט מאד מחשיבים אותו העתונאים. — עתל עשיתם לנואם... היה זה גואם יפה... הנואם השמיע דברים חשובים ועמוקים, שופע פנימיים ממש... על כך ענה העתונאי המפלגתי: — יתכן, שהנאום שפע פנינים, אולם אינני דולה פנינים, אני רק עתונאי... יתכן שנשמעו דברים עמוקים אולם אינני אמודאי הידוע לרדת לעומקים כאלה, ויודאי שאינני צוללת...

ארץ ישראל

הגדיל ארץ הטבק
כל אלה אשר השתתפו בכיבוש הגליל בודאי יזכרו את הטבק הרב שמצאו בכל כפר וכפר. במחסנים ובבתים מצאו חבילות ארוזות וכבושות, זו על גבי זו. מתחת לתקרות הביקתות היו תלויות מתרות עלי הטבק ליבוש, ואף בחוף בחצרות הבתים התגולל הטבק לרוב. מתמיד הצטיין הגליל בגידול טבק מקומי, והאוכלוסיה ניצלה את רובצי ההרים לגידול זה. בראש פינה, כוכורי, עסקו האיכרים בגידול עלי הטיבק, וחברה גדולה הקימה גם מחסן לאיסכון הטבק בקצה המושבה. אך היום שוב אין זכר למטעי טבק, כאילו לא היו כאן מעולם. חודשי טבת ושבט הם החודשים להכנת משתלות הטבק. עדיין ישנה האפי שרות להיכון למשתלה ולהכשיר ארמות

תצא מצפה למרחב
על אחת הרמות מעל ים הכנרת מעי רבה שכונת המושבה מצפה שנוסדה בשנת 1900, בעזרת הנדיב הידוע, הבי רון רוטשילד. בשנים הראשונות קראו למושבה זו גם בשם עין-כתב על שם המעין הנמצא בסמוך לכפר. אך במהרה איכזבו המעין את מימיו המטעים, והמים היו במשורה. השנים חלפו, קמו ישובים חדשים מסביב, והגליל התחתון הפך יותר ויותר למרכז להתיישבות המבוקסת על משקי פלחה. אולם בעקבות הדרישה בשנים האחרונות להקטין את שטחי הקרקע אשר לכל משק, כדי להרבות את מספר היחידות המשקיות, נמצא גם פתרון לבעיית המים. כפר היטים השכן מקבל את מימיו מהכנרת מעומק 270 מטר, ודבר זה פתר במידת מה את בעיית המים גם במושבה מצפה. אך לא זו בלבד שאין המושבה במקום מתפתחות אלא שהיא מצטמצמת: מעשר המשפחות שישבו בה בשנת 1940 שררו היום רק שבע, עם רכוש קרקע גדול. תמוה ביותר שהמוסדות הדואגים כל כך לישובם מחדש של כפרים נטושים ולהתיישבות חדשה, ואילו מניחים את הישוב הזה בבדידות. האם אין מציל וגואל למושבה ותיקה זו? פעם אמרו, כי בכל אשמה חברת פיק"א, שעייכבה את התפתחות המושבה. במי יש לחפש את האשם היום?

טקס הנוחת אבן פנה ל"בית אמריקה" בת"א

משמאל לימין: ג'יימס מקדולנד, שגריר ארה"ב בישראל, ב. דוקר, יו"ר הנהלת הסוכנות, פ. מונסון, יו"ר ועד הבנין, ראש הממשלה ד. בן-גוריון, ד. פריש, נשיא ההסתדרות הציונית בארה"ב והרבנים גודל ואונטרמן. הצילום: א. פרנקנהיים

הכנסת מאת ש. יוסף
הפטיש והמזנון
תפקיד שאי אפשר להטיל על האשה בצבא גם את ה"שירות ביחידות קרבות: "היה חכם אחד גדול שחי לפני 2400 שנה והוא דרש שה"אשה צריכה להיות שווה לגבר בכל: גם במלחמה אין זה מקרה שבמשך 2400 שנה אלה לא קבלו את דעתו בשום מקום בעולם...".

הענין החל בזה שחבר הכנסת י. מרידור (חירות) הביע את צערו על כך, שראש הממשלה הבטיח, לדבר ריו, להניח את תיק הב"טח ולא עשה זאת. כנראה נגע מאד צערו זה של חבר-האופוזיציה אל לבו של מר ד. בן-גוריון, והוא הקדיש קטע שלם מנאומו התשובה שלו לרגשותיו של מר י. מרידור: — מר מרידור מצטער על שלא הסתלקתי מתיק-הבטחון. אני משתף בצערך זה. אני שותף לדעתך, כי המצב בענייני הבטחון מחייב ש"חלק כבר, אולם יש לו ההזדמנות להשתתף גם בצערי. אינני רוי אה סיכויים קרובים להסתלקות..."

ואריאציות על "צפור נפש ואשה"
זמן גיוס האשה משנה נפש ואשה" לשנתיים. הנימוקים — רבים הם. יש נימוקים שאומרים אותם ויש נימוקים שרק מרמזים עליהם. חבר הכנסת א. גרינברג מה"דתיים" הגדיר את התנגדותו סיעתו להצעה זו בצורה קצרה וקולעת: — חוק זה נוגע לצפור נפשה של האשה... היה זה נימוק חזק לרגע, אולם במזנון החלו מצרפים לאמרת-כנף זו תליתלים של הלכה. ואחד מה"דתיים" אף למד "גמרא" בזה הנוסח: — "צפור נפש האשה" — מאי קא משמע לן? אני מכיר צפורה אחת והיא אשה... אני מכיר אשה והיא "צפור", לא עלינו... אני יודע כי לצפור יש נפש, כשם של-אשה יש נפש... אולם של נפש האשה יש צפור — מגין זאת לנואם? תמני.

הצלה הצלה
למדן (מפ"ם) הזכירה נשיא בנאומו על אודות הא"ק הקצינים — לוף שאינו עוד בשירות הצבא, ונמצא חורש של הטראקטור במשקו נען. באורח רמפי"ה, התפתר" אלוף זה. אולם אנשי מפ"ם יצרו מושג חדש בדבר האלופים, חב"רי מפלגתם, שאינם עוד בשירות: הם "התפתרו"... ראש הממשלה סיפר בנאומו התשובה שלו, כי הוא עצמו שידל את "האלוף על הטראקטור", כי ישראל בשירות ולא הצליח לשכנעו. אולם ההצ"חחה האירה לו פנים במקום אחר: — היה מקרה ושר הבטחון היה צריך ללכת לנש"ק קצינים גבוהים, כדי להשפיע עליהן ש"בעליהן לא יתפטרו משירות-קבע בצ"בא. וזה לפעמים הצליח יותר מכל דבר אחר... על אחד הספסלים של האורחים הח"שובים מאד ישבה רעייתו של ראש הממשלה. היא הסמיקה תוך גאוה על בעלה בעל ראש השיבה.

אחד בין 24 — ובכן, כמה זמן להקי ציב לכל נואם? — שאל הויר, כדרכו, לפני התחלת הויר כוח על הצעות השינויים לחוק שירות תי הבטחון; ומיד הציע 10 דקות. אולם סימני אישביעת רצון גראו על פני חברי-הכנסת מכל הסיעות. — אני רואה, כי הצעתי נתקבלה בהתלהבות שלילית — פסק הויר. נמצא מישהו שהציע להגביל את זמן הנאומים ל-5 דקות. נצרכה הצבעה בין 5 לבין 10 דקות. לא היה רוב מספיק להצעת ההגבלה ל-5 דקות; הויר מעיר: — לעת עתה ידבר כל נואם 10 דקות עד — אשר בעצמכם תדרשו 5 דקות. נרשמו 24 לרשות הדיבור. בכל פעם ניסה חבר אחר להציע "סיום הויכוח", אולם הכנסת דחתה זאת. הויר עצמו ניסה לשדל את הרשומים "לותר", או למשוא. 23 נאמו. אף על פי כן נמצא אחד

הצמר יעשה חם יותר...
כי הכביסה בטקסטיל שמפו ללא סבון מרככת את חוטי הצמר ושומרת בפני התקשות והתכווצות; ה"צמר הצבעוני נעשה למבריק ומוהיר יותר, ה"צמר הלבן נע"שה נקי כשלג שירד זה עתה..."

טקסטיל אמרי
המפיצים היחידים: חברת נורית בע"מ.